

Kære venner!

Da jeg sidst skrev til jer i januar, var jeg absolut indstillet på, at I skulle høre fra os inden alt for mange måneder var gået, men se hvor lidt det blev til. Tiden flyver hurtigere en jeg bryder mig om. Det er som om dagens 24 timer bliver kortere og kortere, eller også er det, at jo mere jeg skynder mig, des mere kommer jeg bagefter. Jeg må blot stole på at jeg når det, Herren vil, jeg skal. Men nu skal jeg prøve at bringe jer á jour med, hvad vi har foretaget os i den tid der er gået.

Vi har på ny oplevet en enestående kærlighed og hjælpsomhed fra vennerne i vor kirke. Vore to tyve år gamle septiktanke blev overfyldte og vi blev nødt til at finde et firma der kunne tømme dem. Heldigvis fandt vi et, som kunne gøre det til en rimelig pris. Men nogle af brødrene mente at vort dræningsfelt var utilstrækkeligt, især fordi det ikke endte med en filtreringstank. Så flere mænd fra kirken, der så problemet, smøgede ærmerne op og tog fat flere lørdage og ind imellem, når de havde lejlighed til det. De fulgte den gamle linje, gravede en grøft og lagde nyt pvc rør ned og lod det ende i en dyb ”brønd”, som de fyldte med små og store sten og dækkede med en særlig slags plastik inden de skovlede jord tilbage over den. Da vi jo er i regntiden, blev brønden ofte fyldt med vand, men nu er det hele i orden. De fik virkelig rørt musklerne og sveden drev af dem ... men ind imellem drak vi kaffe med småkager og nød det gode fællesskab. Vi havde ikke bedt om denne hjælp. Det var bare en af dem, som så situationen og engagerede de andre som så med god vilje trådte til og lagde kræfterne i. Ja, vi har en vidunderlig familie i vor kirke. Altid er der en eller anden parat til at hjælpe, hvad end vi behøver.

Både Sara og jeg har det almindeligvis godt. Jeg skrev sidst at Sara trængte til en knæoperation, og at hun muligvis kunne få den i juli måned. Så hørte vi, at der ville komme et hold ortopædiske kirurger ned fra USA for at give knæproteser til dem der trængte til det, og at operationen ville blive gratis med den dyre protese inkluderet. Hendes læge ville prøve at få hende ind på denne ”Operation Walk”, som USA har tilbudt Panama. Det var vi naturligvis taknemmelige for, men så måtte operationen jo vente til de kommer til november. For en uge siden fik hun så den gode nyhed at hun virkelig var indskrevet på listen til ”Operation Walk”. Men samtidig var der den mindre gode nyhed, at hun blot er en af over 200 patienter, der venter på operationen. Det er derfor ikke sikkert at hun kan komme i betragtning i år. Hun har indstillet sig på at skulle vente, men hvis knæets tilstand forværres, kommer vi nok selv til at købe protesen og lade vor panamanske kirurg, som vi virkelig har tillid til tage sig af operationen. Herren har i sin uendelige godhed sørget for os i alle disse år, og vi kan stadig hvile i hans Ord fra 2 Kor.9:8 og Fil.4:19. Tak at I vil bede om at det må blive som Herren vil. Jeg har af og til problemer med hjerterytmen, og da mit hjerte jo fungerer med mindre styrke, bliver jeg lettere træt. Men jeg har fået en maskine, som producerer ilt fra luften. Jeg bruger den et par gange om dagen og kan mærke at den gør mig godt. Så skønt jeg er blevet noget langsommere i vendingen, er jeg umådelig glad for at kunne klare min gerning med Bibel undervisning i søndagsskole og herhjemme, med rådgivning ud fra Ordet for dem der søger os med deres problemer eller blot trænger til et lyttende øre. Ægteskabelige problemer synes at være øverst på listen, hovedsagelig fordi de har svært ved at underordne sig hinanden (Ef.5:21) og derfor ikke er villige til at adlyde de efterfølgende vers, **og leve, ikke blot læse**, hvad Bibelen siger. Vi bruger ofte min lille bog, ”DEN KRISTNE KVINDE, et studium over Tit.2:3-5. Vi behøver også en bog for mænd, men det er forbavsende at se igen og igen, at eftersom kvinden bliver villig til at leve efter Guds Ord, finder der også en forandring sted i manden, hvilket resulterer i en ny skøn harmoni imellem dem. Desværre ender det ikke altid lige lykkeligt, men vi er taknemmelige for at kunne hjælpe, hvor vi kan, selv om kræfterne nu er mere begrænsede. Dog ved vi, at ”*Som din dag er skal din styrke være.*”

Ud over at være til rådighed for dem der kommer til os, det være sig emberaer eller andre, er der jo

også altid materiale til Bibelskolen der skal laves og kopieres. Jeg er netop blevet færdig med at læse korrektur på en bog om Lederskab grundet på studier i Ezra og Nehemias. Nu har jeg sat bogen op for trykning og kopiering og givet det første eksemplar til forfatteren, som er af vore unge lærere i bibelskolen. Han har gjort et excellent arbejde, og det var vidunderligt at se hans glæde over at hans værk blev så vel modtaget, da han viste det til nogle af eleverne. En anden af lærerne er også netop blevet færdig med en bog om Apostlenes gerninger og mission. Den er jeg nu ved at gøre klar til trykning. En tredje lærer er ved at lave en bog om Discipelskabets betydning. Disse lærere har overtaget pastor Ricardos fag. Han fik aldrig tid til at lave lærebøger, men jeg er glad for at det nu bliver gjort. I det hele taget ser jeg mere og mere, hvor meget det betyder for en kirke at have sin egen bibelskole. Vi har i øjeblikket 83 elever, alle fra vor egen kirke. Lederen plus de andre 6 lærere er alle graduanter fra skolens første hold. Pastor Ricardo har endnu et par fag, fordi det sætter ham i stand til at kende alle eleverne. Tre tidligere elever har nu sammen med andre graduanter oprettet deres egne kirker i eller uden for byen, og mange tager aktivt del i missionsarbejde i det indre af landet, samt i ungdoms- og børnearbejdet i kirken. Ja, vi har meget at være taknemmelige for. Sara og jeg underviser ikke mere i skolen, men glæder os over at se denne gode udvikling. Ja det fryder mig at se så mange give sig så helt i Herrens tjeneste.

Det sidste nye er, at de unge i kirken er begyndt at evangelisere blandt de mange kinesere, som bor eller har deres store forretningskvarter i nærheden af vor kirke. Vi har en del unge kinesere i kirken og de arrangerede sammen med mange af de andre unge en tur gennem distriktet, hvor der blev bedt og delt invitationer ud til en sportsdag på kirkens grund. Mange unge kinesere kom og følte sig velkomne. De spillede basket ball og der var også andre arrangementer. Det vigtigste var jo at de hørte evangeliet. Nogle af dem tog imod Jesus, og nu arbejdes der med at følge disse nye troende op og lede dem til at vokse som Jesu disciple. De vedbliver med sportsdagene og med at give dem Guds Ord. Bed for dette arbejde, som vi føler Herren har velsignet fra begyndelsen. Bed om trofashed i at følge det op til hans ære, som har begyndt det blandt disse unge kinesere, som så ofte bliver overset og set ned på af det panamanske samfund.

I det hele taget gror kirken med raske skridt. Mange kommer efter at have hørt pastor Ricardos prædikener i radioen, så vi ser at der er mange der er sultne for at høre Guds Ord. Vi lider af pladsmangel både til søndagsskole og bibelskoleklasser. Men vi priser Herren for at Ordet bliver forkyndt, og at vi ikke blot vokser talmæssigt, men at der er en aktiv deltagelse og ivrighed efter at lære i alle aldersklasser både blandt børn og voksne. Vi takker ham også for det missionsarbejde vi har kunnet begynde med arbejdere, som er grundfæstede i Ordet og ivrige efter at dele det med andre.

Jeg må ikke glemme at nævne Abdiel, som daglig slider bravt med sine medicinske studier på universitetet. Det er utroligt, så mange opgaver de får med foredrag, de skal holde, stort pensum der skal læses, laboratorie- og andre praktiske opgaver, etc. samt eksamener der ind imellem skal bestås. Ofte studerer han til ud på de meget små timer, og det siges at der bliver endnu mere at gøre, når han om et år begynder rotation på hospitalet. Han har endnu tre år tilbage på universitetet, men er myreflittig, klarer sig godt og er umådelig glad for studiet. Han har også et godt vidnesbyrd blandt sine medstuderene, og ofte ringer en og anden af dem, for at høre hans synspunkt og få hjælp i livets bekymringer og genvordigheder. Vi takker Herren for ham. Bed I også om, at han må holde ud til det alt sammen, og at vi må få lov at kunne hjælpe ham til han er færdig.

En kærlig hilsen med tak for jeres trofashed i forbøn og støtte til vor gerning herude,

Jeres

Edel og Sara